

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST

Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priloge se plaćaju tiskaju po 6 novč. svaki redak. Oplati od 8 redaka stoje 60 novč. za svaki redak više 6 novč. U u slučaju opetovanja...
Priloga se plaćaju tiskaju po 6 novč. svaki redak. Oplati od 8 redaka stoje 60 novč. za svaki redak više 6 novč. U u slučaju opetovanja...
Priloga se plaćaju tiskaju po 6 novč. svaki redak. Oplati od 8 redaka stoje 60 novč. za svaki redak više 6 novč. U u slučaju opetovanja...

Poziv na predplatu.

Ovim mjesecom otvorila se predplata na naš list za drugo polugodišće. Radi toga molimo naše predplatnike, koim je iztekla predplata koncom prošlog mjeseca, da istu na vrijeme obnoviti izvole.

Upozorujemo ujedno naše mnogobrojne dužnike, da već jednom ovrše svoju dužnost, jer ćemo inače postupiti protiv njih onim načinom, kako njim neće biti mila.

Izdavanje lista stoji nas silnih žrtvama, pak imadomo pravo, da zahtjevamo od svakoga, koji list čita, da nam se žrtve i nositi pomaže.

Predplata iznaša za mogućije for. 5 na godinu, a for. 20 za pol godinu; za jednako for. 2 na godinu, a for. 1 na pol godinu.

Novci molimo, da se šalju samo poštarskom naplatnom.

Upravnik „Naša Sloga“

Buzetski izbori.

U posljednjih nekoliko brojnih obavili smo se sa obćinski izbori u Pazinu. Izbori za poravnati obćinu prošli su povoljno, a sad se imali obaviti za celu njuostnu obćinu, jednu od najvećih u Istri i svakako najznamovitiju u srednjoj Istri. Narodni dušmani osujetiše to izbore, izumiv bajku o kolebi. Produljili su tim za kratko svomu pašavanju život. — ali smrt ih je izbjeći neće. Poznajući tamošnje rodoljube i narod, zalostin izkustvom i talijanskoj gospodarstva osvješćen, mi se švrato nadamo, da će napokon pobjediti, jer gdje se bori za pravodnu stvar, tu se mora pobjediti, pa doloziti tamo makar i Vidulohit, da pomognu propalajućoj si stranki.

I dočim je tamo sve za izbore gotovo valja da se narod u drugoj skoro tako velikoj i znamenitoj obćini u srednjoj Istri, pripravljaju na ovačve izbore. A to je obćina Buzetska. Mi smo o njoj govorićemo u višoj članak, pisati pozujuć u nvažujuć nozinu znamenitost. Nije obćine u Istri, u kojoj se je jamije pokazalo, koliko mora narod trpiti prije, nego li izvajuju sveto potlačeno pravo, nego li u Buzetskoj. Narod tamo još trpi, još nije izvježvano svojega prava. Ali je na putu u prilici, da ga izvajuje. Sad su, već bi, svladana sve prilike, osujedeće sve spletke, raztr-

gano, svp. mrožo. Sad neostaje drugo, nego, da narod, kao jedina, muž. stupni na, birališće, da neizbavi neodostojnih, već ljude svojega povjerenja. On do to stalno učiniti. Zlato, se čisti u ognju, narod se očeljuje, jača, kripi u borbi. A barbo je on, osobito, ovo zadnjih četiri, pet godinah, dovoljno imao. Ojndao se je stalno u narodnoj svjesti, a doandaji napjosi, uz svu protivnost, u pruznih stranah, nek mu budu porukom, da pravodna stvar mora konačno pobjediti. Potlačeno jačo, sve to više skaču.

Obćinski izbori bi se bili morali obaviti već godinu 1883. Nisu se obavili, a Talijanom je to dobro došlo i s toga, što su mogli, kao i predludu godinu, izabrati izbornike za izbor u pokrajinski sabor, po dosvini izkvaronih izbornih listinah. Natognulli su i sljedeć godinu 1884. a obćinskim izbori tako, da se je za pokrajinski sabor još biralo po novijalnih listinah, po kojih nije množina naših, imajuća pravo, bila pripušćena k izboru.

Obćinski izbori bili su se ipak to godinu obavili. Naši su većinom pobjedili. Ali protivnikom bila se je načelnik atolicu proved pridržala, a i mogućnici protivnici su i šivali jih na njoj. Uzeli su si vromonu, bez razgovora sa strano nadležnih obćinatih, da namognu pridobiti na svoju stranu pot, čest zastupnikah hrvatsko stranke. Putovalo se je, nagovaralo, moljalkalo, laskano, bunilo i varalo: narod kroz punih osam mjeseci poslije obavljena izbora. Kad se nije moglo posturati stavoga načelnika, došlo se je s drugim. Svo uzalud. Naši su već dosta izkustva imali, a promjenom osoba znali su, da bi se spremeno kapelnik a da bi muzika ostala ista. Talijan ostaje Talijan naprama Hrvat, pa obukao on koju mu drugo odjeđu.

Mjeseca janara 1885. imao se je obaviti izbor načelnika i savjetnikah. Izborna se nije moglo obaviti, jer potada još valjanom zakonu trebalo je tri četvrtino zastupnikah za taj izbor, a talijanska tretjina nije htjela doći. Većina zastupnikah morala se raziti neobaviv posla, i strpljivo čekati bolje danie.

Novoizabrani zastupnici bili su sazvani po drugi put, rad izbora načelnika i savjetnikah na 11. marča 1885. Talijanska stranka opet nije došla. Na tergu bio je okrunjen osao, kojim se htjelo hrvatsko zastupnika ruglu izvrći.

Tad već obstojalo je zakon 7. febrara 1885., po kojom zastupnici, ne nedođav dva put pozvani k izboru načelnika, gube čast zastupničku i mogu bit kažnjeni sa 50 for. globe dočim na njihovo mjesto stupaju oni, koji su iz njih, najviše glasovah dobili. Taj zakon, bio je tad već u kre-

posti. Saznav za nj buzetski Talijanah, bila su njim pala, krila. Da zavejo. Pomogla su njim gospoda pazinska i poročka i pristalo se o, ker oblasti. Rekli su, da taj zakon nije još uporaviv na buzetsku obćinu, i valjala njim je. Zastupstvo još prije nego li bijaše konstituirano, bilo je razpušćeno, a upravu obćino pustilo se je u rukukh prijašnjoga načelnika, proti kojemu bijaše tužbali sa svih stranah, kojoga bijaše napustila i sama talijanska stranica. Pod njim obavili su se i izbori na oćivinsko vjeće, ali po novih uređenjih listinah.

Pri tih izborih pokazao je narod kol se je osvjestio. Pot danah i skoro toliko negih izabralo se je izbornike. Hrvatski birući odlučivati su svim namustim protivnikah, jedva imajuć polonta i kruha, da se prohrano, i probavljajuć, noć pod vedrim nebom. Pobjedili su, tako pobjedili, da su grad pazinska i poročka, gospoda morala uzet stvar u ruke.

Po volji te gospoda izabran je bio upravni odbor i pruzao upravu obćino dno 5. augusta 1885., poslije ju je imao u rukukh stari načelnik kakovih 15. mjeseci poslije izbora novoga zastupstva.

Taj upravni odbor, po zakonu državnom i pokrajinskom, imao li bio poslije šest godinah svoja službovanja dobiti nalog, da se obave novi izbori zastupstva. Prošlo je osam put šest godinah, prošlo je skoro dva puta šest mjeseci, prošla je skoro godina danah, a izbori još nisu obavljeni.

Imao je on drugi zadatak nego li obavljati izbore.

Kakovo osobo enčinjavaju taj odbor i kakav mu bijaše posaban zadatak namijenjen, rekli smo bili u biojeh od 1. i 8. oktobra lanjske godino.

Da u kratko spomognemo zadatak taj, pak da na to naključimo što se kasnije dogodilo.

Htjao je postaviti svom silom za seoske župane takovu strorovu, koji su slipe pristajali na prvanju upravu a puk, nije o tom htjao nit čuti, već je birao mužavo svojega pouzdanja.

Nagovarao je ljude, da naprave prošnju za oćiepljenje Krasa od Buzeta — a puk, pram da ga je jur želilo i molilo za oćiepljenje, nije sada htjao na to pristati, bojao se je darovah protivničkih, od njih nije imao nikad dobra, pa kako da mu sad za dobro, radel.

Tim je bio učinjen prvi korak prema onomu, da se sami talijanski zastupnici sabora, odnosno izvršujuća oblast toga sabora, zomajski odbor, raditi za oćiepljenje Krasa od Buzeta, kad nije izabran župnikom za Kras pristao njihove stranke.

Kad su Talijani uzalud pokušali bili sva sredstva, da i nadalje vladaju u oćielupnoj obćini, nek se odiali Kras, da pak bar u ostavšom diolu zavladaju, gdje da se njim biti lahak posao a Hrvati.

Pošto se nije moglo nagovoriti ljude na prošnju za oćiepljenje, napravilo se je drugi korak prema istomu smjeru.

DOPISI.

Iz Bollunšćina, 20. Julja 1885. Hvala ti burba Luko, hvala! Što smo šilili, to smo i došli. Do sada nije još naših svećanikah poročka baba „L' Istria“ šibala. To se jedva dogodilo u broju 240. rečenoga listida od dne 17. t. m. Nu uprivo zato barbi Luko hvala i stoput hvala, jer kad jih „L' Istria“ gredi i crni, on-a jih pred našim pukom čati.

Drugi Luko i Ti si po svojoj prilici zadovoljen gospodskim kaputidom, jer kašče, da se pod Uškom politizuje i po plaću i po paludah, u crkvi i u školi. Al znaj, da si u gradu plao i po graduku plao, jer pod Uškom naima paludah niti plaću, po kojih se politizuje. Zato ti kažemo, da si alomazajli od najstromašnjeg kmeta, ako i odjevan u šarano odjele.

Mnogi po gospodsku odjevni ostaju često dužni, što jednomu što drugomu, a ja u lavo šibanih svećanikah noću ti dužan ostati, već te pitam: zar ti humski mnogobudni g. Vitezić zato smrdi, jer bješe predstavljen vašemu pozvanomu ali neodobrenomu? Ostali podučurati svećenici tako se malo političkom bava, da nije dosad poročka „krokotuba“ za nje niti znala, dok nisi ti to laži raztrubio i to po svojoj prilici zato, jer si se krutom opio bio, a sad ti se sine za nami oćele.

U podučurakih školah, ako se je ikada politiziralo, sad se nepolitizuje više. Znaj puko, da svi podučuraci i isterski rodoljubni svećenici ljube Istru i oćiepljenje stanovnika iskrenije i vruće, nego li ti i tvoja svojta; da mir i ljubav pospješuje, a da nikada trojiti neće, da njima od Boga povjereni puk kao dosad čerete i gušte, vašim poganskim napredkom od Boga i crkve odvratite, i pravice mu krotite od Boga i cara podjeljone.

Upravu radi toga, da vjerni puk goji i uzdrži strah božji, da se greha čuva, da čuva božje, crkveno i svjetovne zakone, da mu se srdce užge i uzvial do samoga prestolja božjega, mora mu svećenik u domaćem razumljivom jeziku propovjedati, da nebudu „Turco alla predica“ ili kao onaj, koji crkvi nikada nepobahja.

Liturgija, od vaskrša obćina u jednom ili drugom jeziku, mora se raditi, ali u neobćinom jeziku neuvodjati. Tako je glasila ona odredba vam stalno neuvodjati. Nu što ćeš, barba Luko? Ti ćeš morati šibati sv. oćia Luva, Xill, koji je oćitnu službu božju odredlo na čast sv. brata Cirila i Metoda, slavjanskih apostolah, i četnikah slavjanske liturgije, a nitkuo podučurake svećenike, jer oni u podložni i poslušni crkvenim odredbama a nisu tvrdo glavi kao hrvatske muše, kakovih mulah u ostalom ima mnogo više po Istri, nego

po Hrvatskoj, ako i Dalmaciji amo ura-
đinjamo.

Neznam pako, zašto ti harba. Luko
nazivlješ g. župnika vranjčkoga najljucim
(feroce) apotolom hrvatsiva, ta tebi je
poznato, da je prljazan, veseo, da rado
potrebne pokrlopi, pa bili i isti Talijani,
da upravo preuzelo politiku tjera, nu bilo
je i jest vjeran državljanik i ostar bio je
svim nepoštenjakom, a tako da u buduce
bili. A zato ga valjda nedes nazvat' fe-
roces, ako mirnim i ljudnim putem svoj
zahitjeva. Si tacitesse, philosophus mansi-
ses!

Prezljena iz župničkih knjigah se
onako izpisuju posvudu, kako su u istih
zabilježeni, pa ako su u zadnje vrijeme
stipru namravarena, prezljena po narav-
skom pravopisu bila popravljena, i to od
predčastnikah, nije tu nikakva nezakonitost,
a veđa nezakonitost je ta, da se pre-
zljena od geometra pravilno naplani,
ipak kadkad na pladnih nalozih izkriv-
ljuju.

Zašto te vranjski izbori toliko peku,
toga neznamo. Možda zato, što nije ne-
koji bovečina na dan izborah dijete primio?
Da ti put skratimo do tvoga kuma žu-
stipnika holjanskoga, to da dognade,
zašto je gosp. koturski kapetan dne 8. t. m.
u Boljnu došao, poturili su do njega na-
mog, ta ti je blizu, pa će ti kazati, zašto
je prijavio izborom pakničkima dne
16. i 17. p. m., zašto 8. t. m. izboriti u
Boljnu, a kazati će ti i to, zašto do pri-
javivati i budućim običniskim izborom
u Pazinu.

Da te pako posvama umirimo, javi-
ljamo ti i to, da je u odbor vranjske ad-
ministracije izabran onaj upor ironia. Pla-
copolj duša i ardece sve adimikričnja, koji
će svim svojim silami nastojati, da bude
svo uradjeno na korist onoga dobroga
puka, kojoga na surak ljubli i koji je
njemu sve svoje povjerilo.

Gosp. nadelnik holjanskoga si i deavn
nazivno "huon podesta", to i po tom se
poznajemo, stara lji! A on nek i ostano
dehar, samo nek se s pukom dogovara, a
ne da ga radi malenkostih tiži.

Naš gosp. nadelnik će stano i ovo
gdine, što se poljska djelo dovrši,
na tojti, da se običnisk putovi poprave,
što je i jako potrebno, a ovaj, koji je po
razgoranah putovih svoje gospodake i
izgubio, nek ne k nam vrati, kad i lauti-
mlap.

Perali će možda i Boljuncem a vromom
avanti, jer su njim potrebni, ali
oni potrebni je duševnu svetlost "barbi
Luka", koji, nepoznanju svojih manah,
vidi u tuđem oku slamlou, a u svojem
neće da vidi grede, te tako upropastuju
noka, s zeli da i drugi a njim propadnu.

Jesi li nas razumio? Mi te poznajemo
i razumijemo, pa ti oprađamo; noka ti i
Bog oprosti. A takovi muževi, ko što si
u, glau vredni da se radi njih karata
blati i da njim se i unapred odgovara.

Kmet Jur.

Iz Voloskoga 25. julya 1880. Nomozi
Vam ništa osolito veseloga javiti iz ovoga
kraja.

Kolera u Hrvatskoj, ako i nije prejakta,
uzrok je, da je lito i na ovaj našoj strani
dosta utrvio, jer da nije straha od boli,
bilo bi sigurno došlo barem nekoliko lju-
dih iz tuđine kupati se u ovom našem
bistrom moru.

Kolera nas je bila počela stršiti i
ovdje, jer kake ličalci govore, umla je
od nje mlada jedna žena, koja je u Bieke
pohyega k roditeljima u Francide, pak je
umro njezin jedan brat, pak opet nek
stara u Kudših, a to je sve blizu. Dok-
tori govore, da je a puk govori, da nije
prava kolera; nu duje, joj ime koje čete,
a nije ništa dobroga.

Ovdje u Voloskom postoji od starine
crkvena sv. Roka, zaštitnika protiv kužnih
bolestim. Stara je stvar, da može i tvrda
vjera čovjeka očuvati, od boli, kako i lie-
karija. Zato se nije smjeli, nego treba
tinog o čitio pohvatiti die Volosko majke,
gospođa Angelja Tomašić i Mariju Grabre,
da u svoje dane na sabiranje dobrovoljnih
prinosah i sakupile u kratko vrijeme, kako
čujem, preko 200 forinjah, za koje je na-
ručena zlatna kruna za svetoga Roka i
neke druge manje stvari.

Dakako, da to nije svim pravdo? Neki
bi hteli, da se ne sabire, neki da stvar ina
pnsati per seduta. Komunja i tako, na-
pred, ali po tom računah bi svaki Rok karano
do krune došao. Ja se ufam, da nečemo
stati na pol puta, nego da ćemo i kapličah
popraviti tako, da bude služila na čast
Voloskomu puku i onomu koga nosi ime.

U predzadnoj Istri zabola se je opeta
jedna gndja u pokojnoga domorođca plo-
vna i u ovedenoga učitelja g. Galzignu.
Nalim šarenjkom nje žosta, da je
pokojni plovnik bio pravi i divi Volosčak,
ko se u politiku nije mješao ni onoliko,
koliko bi morao, da je skoro uvijek pla-
taljanski; ne i njim bi trebalo, pošto
je iz oltara predikao: della bella Italia
del maledetti schiavi! Ali toka nebu-
je, jer bi bilo proti Bogu i "naravakomu" za-
konu!

A za učitelja valja reći toliko, da ga
nelma na blizu tako poznatoga i dušev-
noga čovjeka, koji se nebi rad mravu
zamjerio. Nego dopisniku iz Ljuburje bit
će valjda znao, da g. Galzignu kadgod
namjesto; ahuona seras podraviti: doobar
večer.

Na zdravlje Istrij! To kod nas još
nije grieb. Ti i tvoji nikad više nedete
apraviti ove strane pod... ti znate
kakovu kaplu mjalimo!
U Opatiji nelma nijednoga tuđinon.
Vranjar dujemo, na je politička oblast za
hranila onuda djeel pjevati. Znao, djeen
tamo pjevaju hrvatske pjesme, a to ne
slikvadra sa talijanskim školom i sa
vruho, koji nar šefofuju. Dakle nekta svaki
o toj zabral misli, kako hođe, a mi znamo
kamo olli.

All' spiritismo jode, sve to više skade.
Moja odeta ode no per Istrih košata blide
nosit!

Pa vendar ne on, ne moj ode no iz
neom nikol ko Slavens biv
Hoeh Preussen!

Pogled po svijetu.

U Pratu, 28. julya 1880.
Buduć da horavi sula njomački
cesar Vilholm u Göttingenkih toplih,
kuma dolazi svako godine, posjetit će
ga tamo dne 8. augusta Njog; Vel. car
Fran Josip.

Austrijski ministar vanjskih po-
slovaht geof Kalnoky sašao se dne
21. t. m. sa knezom Bismarckom u
Kisingenu. I ruski ministar Giers kazni
tamo odputovati, da posjeti njomački-
koga kancelura. Naravno je, da će
ovi diplomati viedati o sudanjih poli-
tičkih pitanjih, to da će se pri tom
po koje značenju pitanje ili posvo
razjasniti ili još beje zamrstiti. Prom-
naš usjeravaju vladino šefino, kako
se ovi sastanci dvazvničkih jedino da-
kazom prijateljaskih odnošajah medju
trimi onakimi vlastimi, vbiti će ipak
malo toli lahkovjernih, koji nobi ovim
sastankom i politička misija pripisi-
vaju.

Njomačko liberalno novino na-
klapaju još uvijek o proustrojstvu
naučnjekog ministarstva, iz kojeg bi
imali izstupiti slavanski ministri. Ovo
bi tada zamijenili šimovnici aristokrati,
koji bi imali pripraviti put unajmko-
liberalnomu ministarstvu. Bit će po
svoj prilici, da se i ovaj put voruju
naši Nijemci, kao što su se u tom pi-
tanju do sada jur često prevarili.

Izbornici polk. zastupnika Rašica
na slovonskom Štneru, držali su u
nedolju u Slatini izborni sastanak,
gdje su proglasiš kanonika dr. G-
gorča kao kandidata za careviško
viečo.

Glasoviti običniski izbori Trogir-
ski obustavljeni su radi "sinih" noza-
koničstih, pocijenjenih od tainošnjega
talijanskoga načelnika. Vlada ime-
dovala je pol komosara, koji će iz-
bore nastaviti i rukovoditi.

Frantski zemaljski sabor bijaše
dne 24. t. m. zatvoren; pošto je riebio
zakonsku osnovu o uredjenju rijeke
Eđave.

Nadvojvoda Karlo Ljudevit, brat
našega caru, odputovati će još ovog
čedna sa suprugom u Petrograd, da
posjeti rusku carsku obitolj. Tomu
putovanju pripisuju važnu političku
misiju.

Madjarski političari nemogu se
nikako umiriti radi umirovljenja Ge-
netala Gyulay-a. Radikalni živiji od-
lučili su držati dne 11. augusta javnu
pučku skupštinu, za koju se predlaže

rezolucija, kojom bi se imalo proto-
stirati proti umirovljenju generala
Gyulaya "promaknuću generala Jan-
sky-a. Na skupšćini govornici će ne-
koji radikalni zastupnici a ovim po-
moći će mlađiti pravnu slamu i ne-
koji radniči i obrtnici.

U Hrvatskoj dogotovili su ovih
danah zagorsku željeznicu, koja će
presjecati najljepše prediela Zagorja;
O tom brzojavljaju dne 25. t. m. za-
grebachi novinam iz Varaždina
sljedeće: Na prijateljski poziv glavni
poduzetnikah gradnje zagorske željez-
nice uputiti se je jučer u 2 sata po-
podne sjajno društvo iz Varaždina,
dotično od dravskoga mosta u Ma-
đjarovj. U društvu bijaše hrv. slav.
ministar Bodočković, voliki župan va-
raždinski Robida-Zich, glavni kon-
posijonar Mirklo pl. Josipović, upra-
vitelj sudbenoga stola Babić, gradski
načelnik Femenić i drugi; kod to-
agoda zabijoni su posljednji davili u
stručnici; Društvo koje je svuda na
putu bilo uzhičeno dočekivano, vra-
ćilo se je u 8 1/2 ura ovamo, gdje ga
je mnoštvo, brojače viša hiljadah ljudi,
pozdravilo uaklioi.

Srbaki patrijarh Antjolić, koji
ovaj čas horavi u Njomačkoj, uputit
će se u Carigrad, da sa ondjošnjim
patrijarhom vieča o očekovanih poslovih.
Srbala skupšćina u Nišu oda-
zvala se adresom na priestolni govor
kralja Milana. Adresa ta nije ništa
drugo nego subopran odgovor na
kraljev govor. Osnova adresa manjino
odsudjuje najostrijim načinom rat proti
Bugarskoj, jer je u naporon bio proti
opravdanim težnjam pobratinskoga
naroda. Vlada predložila je svoje š-
naniojalno i ratno izvješće.

Ia Sofija javljaju, da su se u
nekolkih bugarskih mjestih pojavili no-
miri, naporedni proti knezu Aleksanderu.
Bugarski ministar pravosudja Rado-
slavov je odstupio. Skupšćina sastati
će se opet mjeseca oktobra.

Englozka kraljica opunomočila
je Salisbury-a, da sastavi novo mi-
nistarstvo, a koja bi imali istupiti i
nekoji bivši pristao Gladstonovi.

Franina i Jurina.

Fr. Odkuda mi greš Jure?
Jur. Bil sam malo u Dubašnicu.
Fr. Pak?
Jur. Jmil sam tamo, neki posledno.
Fr. Koga si tamo vidil od naših?
Jur. Vidil sam na vapor onoga famožega
fratra, ki je bil u Taoliju.
Fr. Ča ti se parao, je on ča šlovik?
Jur. A je, nosi gaće pod kabanicu.
Fr. A je pak ča od glavo?
Jur. A more i on čagod egojit na glavo.
Fr. Ča pak štatini, da na zadnji baldi-
ni oječi a kumparom Juštom i šlor Me-
nigom je držal za Taolijank.
Jur. To ti je šiva štatina Franina, kolko i
umit.
Fr. Ma ča je on Taolijano?
Jur. Ni, djavle, ne ter se je rođil u sveti
Anton, onamo ko Zlačičere kuprive,
pak on je i meni biš žandec od št-
tije.
Fr. Ča je pak dejal, da si je stekal tako lipu
slavu?
Jur. A brate moj Franine, smutit je Duba-
šljan za cmiter, od toga vrimana ved

ni mlra i eloge u Dubašnicu. Još i sada
nikl nose rortvi put svetoga Palanura,
a neki-pud Brunjic.

Dunke bolje bi bilo, da je taj fratar
ostal u Taoliju?
Jur. Ma da jur, za u Taoliju bi mogal
vinit karteru, a na izulu jur nedo.

Fr. Si čal onu Tinečovu poli grotl av.
Štipana?
Jur. Aj vero nis — ča je to bilo?
Fr. Skupilo se poli motovunske grote re-
zeto Krnjeli i Šarenjaki iz Buzete,
Motovuna i Opatija, pak je pošel neki
Timeuš križati buzelskomu Pierotu,
nu ako su ved ostrilj krita Širpedja-
na, i da trebu te Hrvat izkoreniti,
ma za to da bi bili pravi optaljski
Krnjeli.

Jur. Ja, da se je moglo temu pametnemu
Krnjelu zakrižati, da nisu Širpedjan
kukarice ved muž, ki se nehoje svila
Krnjel, kolkoign jih je va Istroj.

Fr. Zna to, zna i sana Timeuš, tejo nije
valk, pa sebi...
Jur. Borneš djevojka da se i kolo njegovoga
Opatija daju Širpedjan.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Fr. Bóg ča šlovu.
Jur. Bóg ča šlovu.

Različite viesti.

+ Josip Žic. Dne 48. i. m. preminu
u rodnom mjestu Puntu svećanik gosp.
Josip Žic-Klačić u 29. godini svog života
na dugotrajno i neizlječivo bolesti. Pokoj-
nik kao što je bilo uzorom svih vrlina,
tako je bio i vrljivim rodoljubom, te nije
propustio niti jedno zgodno, gdje je znao,
da može koristiti za pušćenomu rodu, u da
toga nebi učinio. Tim si je stekao obće
štovanje i ljubav, te se je naših otčanskih
nemilo kosnuh viest o njegovoj pretrajnoj
smrti, skoprem se ju otkrivilo od dana
na dan. Sprovodu učestvovalo je sve pu-
čanstvo rodnog mu mjesta Puntu, a sja-
lilo se i iz bliznjih mjestah više svećani-
kih, redovničkih i drugih prijateljah, a za
liedom stupao je i naš dični zastupnik,
g. dr. Đinko Vitez. Na svakom si licu
mogao štatit bol, u svakom se oku sjala
suz, odli znak, kol onj ljubavi je bio po-
kojnik. Laska mu bude s miljica i...

Diocesanске viesti. Tršć.
kop. biskup, presvj. g. dr. i. Glavinu, do-
dijeljiv de sakramental av. potvrde dno
22. augusta u Dolini; dne 24. augusta u Ri-
tomanjih; dne 5. septembra u Kostobanti
dne 6. sept. prije podne u Pomjanju;
pošlje podne u Marezigu, a dne 7. t. m.
u Trnškahu — G. Jakov Kolanaj dub. pom-
kod sv. Antona u Trstu, imenovan je ku-
ratom u Rižanu. — Dne 20. julya preminu-
je g. Fr. Fr. Kusan, svećanik u mfru.
Vješt je mu pokoj l. — Natječaj za župu u
Opatiju raspisan je do 15. augusta, a za
župu u Zaplju do 15. septembra t. g.

Razprava Brčić-Trigarić
pred tršćanskim prizivnim sudom. Nač
će se štatitj šleđati, kako bijaše silni dal-
matijski Talijanac, zađarski načelnik pri
tršćanskoga suda, ožaljen na gođu ča
25 for. radi uvrede poštjenja, naneknem po-
litikom komosaru u Zadru, g. Iv. Brčić.
Koll Brčić toll Trigarić prizvao se na pri-
zlyno sudieće. Dne 24. t. m. obdržala
se razprava; Brčića zastupao je dr. Bora-
a Trigarić-a dr. karstiničih.

